

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Lenkou Oulíkovou ve věci

žalobkyně: **G. J.**
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Bronislavem Čížkem
sídlem Plynářská 671, 280 02 Kolín

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 11. 2024, čj. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 11. 11. 2024, čj. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému advokátu žalobkyně Mgr. Bronislavu Čížkovi se přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 23 357,90 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku

Odůvodnění:

1. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

11. 11. 2024, čj. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla její námítky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 1. 8. 2024, čj. X (dále jen „původní rozhodnutí“). Původním rozhodnutím žalovaná zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne 4. 7. 2024 poklesla pracovní schopnost žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 20 %, a žalobkyně tedy nebyla invalidní. Napadeným rozhodnutím žalovaná původní rozhodnutí potvrdila, neboť i podle posudku IPZS vyhotoveného v námitkovém řízení dne 4. 11. 2024 činil pokles pracovní schopnosti žalobkyně pouze 20 %. Nebyly tedy splněny podmínky invalidity podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu. Namítla, že posouzení proběhlo v její nepřítomnosti a posudkoví lékaři nehodnotili její celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity vzhledem k položce 8 kapitoly VI přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Z lékařské dokumentace vyplývá, že trpí pohybovým a psychickým postižením. Její schopnost vykonávat aktivity je těžce omezena, a není tak schopna vykonávat práci. Po vystěhování z bytu, kde bydlela několik let, se musela odhlásit z úřadu práce a jít do práce. Za půl roku vystříдалa několik brigád, v každé práci však vydržela nejvýše 14 dnů. S ohledem na zvýšenou únavu nebyla schopna zvládat noční směny. Má obtíže se stáním, sezením i chůzí. Stala se závislou na lécích proti bolesti. S ohledem na duševní poruchu má problémy ve společnosti lidí, není schopna fungovat v pracovním kolektivu, soustředit se, ve velkém počtu lidí má úzkosti. Nyní bydlí na ubytovně v X, pociťuje silné psychické vyčerpání. Posudkoví lékaři nezohlednili zhoršení zdravotního stavu od roku 2022. Žalobkyně není schopna dlouhodobě stát na místě, při chůzi se často zastavuje a uvolňuje bolesti zad. Nedovede si představit výkon práce na 8hodinovou směnu.

Vyjádření žalované

3. Žalovaná uvedla, že posudek vypracovaný pro účely řízení o námitkách považuje za úplný a přesvědčivý. Navrhla, aby si soud vyžádal posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“).

Další podání žalobkyně

4. Žalobkyně v návaznosti na posudek posudkové komise ze dne 4. 6. 2025 zdůraznila, že podle závěrů posudku byla ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní. Nárok na invalidní důchod je tedy oprávněný a napadené rozhodnutí vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu.

Podstatný obsah správního spisu

5. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyni byl naposledy přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně od 5. 3. 2021 rozhodnutím žalované ze dne 22. 3. 2022.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

Rozhodnutím ze dne 16. 5. 2023 žalovaná žalobkyni odňala invalidní důchod s účinností od 6. 7. 2023, neboť posudkový lékař IPZS dne 13. 4. 2023 dospěl k závěru, že u žalobkyně došlo k zániku invalidity. Námitky žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalovaná zamítla rozhodnutím ze dne 20. 9. 2023.

6. Žalobkyně podala dne 3. 4. 2024 další žádost o invalidní důchod.
7. Posudkový lékař IPZS dospěl v posudku ze dne 4. 7. 2024 k závěru, že žalobkyně není invalidní, neboť její pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %. Konstatoval, že u žalobkyně jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je emočně nestabilní porucha osobnosti, hraniční typ. Zmínil též vertebrogenní algický syndrom bez kořenové léze, artrózu obou kyčelních kloubů I. až II. stupně a dysmenoreu. Rozhodující zdravotní postižení hodnotil podle kapitoly V položky 7a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovil na horní hranici rozmezí ve výši 10 % a dále ji zvýšil vzhledem k dalšímu zdravotnímu postižení podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity o 10 procentních bodů.
8. Žalovaná s odkazem na závěry tohoto posudku vydala původní rozhodnutí, kterým zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod. Proti původnímu rozhodnutí podala žalobkyně námitky, v nichž namítla, že se její zdravotní potíže zhoršují. Má silný premenstruační syndrom, trpí nespavostí a únavou, léčí se se štítnou žlázou, byly zjištěny cysty v děloze a HPV virus. Má artrózu, vyhřezlou ploténku a skoliózu páteře. Trpí těžkou poruchou osobnosti hraničního typu, v dětství i v dospělosti prožila traumatické události, které způsobily psychózu.
9. Dne 4. 11. 2024 posudková lékařka IPZS dospěla k závěru, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění. Žalobkyně není invalidní ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť její pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %. Posudková lékařka námitkového řízení uvedla, že žalobkyně je v nepravdělné psychiatrické péči pro emočně nestabilní poruchu osobnosti, hraniční typ. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu hodnotila emočně nestabilní poruchu osobnosti, hraniční typ, bez významnější dekompenzace, bez medikace. Dle posudkové lékařky se funkčně jednalo o lehké postižení podle kapitoly V položky 7a přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Pokles pracovní schopnosti stanovila na horní hranici rozmezí a dále navýšila o 10 procentních bodů pro přidružené somatické potíže na celkových 20 %.
10. Žalovaná na základě tohoto posudku vydala napadené rozhodnutí. Na základě závěrů posudkové lékařky IPZS v námitkovém řízení shledala, že žalobkyni správně nebyl přiznán invalidní důchod, neboť není invalidní podle § 38 a § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění. Posudkové závěry hodnotila jako úplné a přesvědčivé.

Ústní jednání

11. Při jednání, které se konalo u Krajského soudu v Praze dne 24. 7. 2025, žalobkyně setrvala na svém procesním stanovisku. Žalovaná uvedla, že ponechává rozhodnutí na úvaze soudu.
12. Soud s ohledem na zpochybnění správnosti posouzení zdravotního stavu provedl jako důkaz posudek posudkové komise ze dne 4. 6. 2025, který si vyžádal.

13. Posudková komise dospěla k závěru, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v I. stupni ve smyslu § 39 odst. 1 a odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 40 %. Žalobkyně byla invalidní v I. stupni od 5. 3. 2021 bez přerušení.
14. Posudková komise v posudku podrobně shrnula posudkově významné lékařské nálezy (nálezy z psychiatrie z let 2021 a 2022, zprávy z psychologických vyšetření z 1. 3. 2021, 7. 12. 2022 a 13. 5. 2024, rehabilitační nálezy, nález z neurologie a nálezy praktické lékařky).
15. Posudková komise popsala, že žalobkyně trpí premenstruačním syndromem, byla léčena pro bolesti bederní páteře s propagací do pravé dolní končetiny. Byly zjištěny degenerativní změny bederní páteře, porucha statiky a dynamiky a doporučena rehabilitace. Žalobkyně měla silně traumatizující časně dětství. Měla 11 sourozenců, od 10 let byla v ústavní výchově, byla svědkem vraždy matky agresivním otčímem. Do roku 2013 nadužívala alkohol a marihuanu. Do roku 2012 byla opakovaně hospitalizována na psychiatrii pro problémy s alkoholem, pokus o sebevraždu a sebepoškozování. Měla i poruchu příjmu potravy. Měla tendenci navazovat nestabilní partnerské vztahy, ve kterých docházelo k domácímu násilí. Občasně se sebepoškozovala pro stres ze vztahů. Má dvě děti, jejichž výchovu nezvládla, byly svěřeny do péče otců. Dosáhla pouze základního vzdělání. Nezvládala si dlouhodobě udržet zaměstnání, práci opakovaně měnila. Pro emočně nestabilní poruchu osobnosti, hraniční typ, byla v péči psychiatra naposledy od října 2019 do dubna 2022. Od června 2020 do srpna 2024 pravidelně docházela na psychoterapie, docházka byla ukončena z důvodu stěhování. V březnu 2021 byla vyšetřena psychologem se závěrem hraniční porucha osobnosti s afektivní labilitou a impulzivitou, nesoustředěností, nezralými kompenzačními mechanismy a chybějícím rodinným a vztahovým zázemím. V průběhu psychoterapie došlo k dílčímu zlepšení sebeorganizace a zpevnění vnitřních hranic, ale stability v osobním a pracovním životě nebyla žalobkyně schopna dosáhnout. Odborná přísedící lékařka z oboru psychiatrie na základě podkladů uvedla, že v popředí klinického obrazu stála porucha osobnosti s emočně nestabilními rysy. Docházelo k opakovaným propadům nálad, které sice nebyly těžké, ale v souhrnu významně zhoršovaly každodenní fungování. Žalobkyně má potíže porozumět sociálním interakcím, omezenou schopnost kontrolovat impulzy, nedokáže se soustředit, má extrémně nízkou odolnost i vůči malé zátěži a rychle se unaví.
16. Posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se u žalobkyně jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož hlavní příčinou byla emočně nestabilní porucha osobnosti, hraniční typ. Rozhodující zdravotní postižení hodnotila na rozdíl od předchozích posudků IPZS jako středně těžké postižení podle kapitoly V položky 7b přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Odůvodnila, že doložená porucha osobnosti vedla k podstatnému narušení pracovního a společenského fungování. Opakovaně se objevující propady nálad sice nebyly těžké, ale ve svém souhrnu významně zhoršovaly běžné fungování žalobkyně. Žalobkyně dosáhla pouze základního vzdělání, opakovaně měnila práci, nikdy nenavázala trvalý partnerský vztah, nedokázala se postarat ani o jedno z dětí. Měla potíže porozumět sociálním interakcím, její schopnost kontrolovat impulzy byla omezená, nedokázala se soustředit, tolerance i vůči malé zátěži byla značně snižena a žalobkyně rychle se vyčerpala. S ohledem na hloubku poruchy osobnosti a s přihlédnutím k postižení páteře posudková komise stanovila míru poklesu pracovní schopnosti o 40 %. Posudková komise vyložila, že postižení nebylo možné hodnotit jako těžké podle položky 7c kapitoly V přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, protože

žalobkyně nesplňovala kritéria této položky. Nešlo o funkčně významnou poruchu osobnosti provázenou jiným závažným duševním postižením ani stav, kdy se psychopatologický projev blíží jiným závažným duševním poruchám, nebo stav během poskytování ústavní péče za účelem léčby poruchy, pokud léčba trvá nebo má trvat déle než rok.

17. Posudková komise dále uvedla, že pokud by byl jako posudkově nejvýznamnější hodnocen vleklý bolestivý syndrom páteře, pokles pracovní schopnosti by pro zjištěné mírné omezení pohyblivosti páteře, poruchu statiky páteře, svalovou dysbalanci pánve, občasné kořenové dráždění při nepřítomnosti zánikového kořenového postižení i s přihlédnutím k nálezům na zobrazovacím vyšetření odpovídal 20 % podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Jednalo se o lehké postižení, kdy jsou některé denní aktivity vykonávány s obtížemi. Lehké degenerativní změny kyčelních kloubů bez omezení rozsahu pohyblivosti dle posudkové komise neomezovaly pracovní schopnost. Premenstruační syndrom projevující se křečemi a bolestmi v podbřišku, zvýšenou podrážděností a zvýšením úzkosti vedl jen k minimálnímu poklesu pracovní schopnosti. V žalobě namítané postižení podle kapitoly VI položky 8 přílohy vyhlášky o posuzování invalidity nebylo u žalobkyně zjištěno. Pro volbu této položky musí být zjištěno ochrnutí končetiny nebo končetin různé tíže. Při neurologickém vyšetření byla svalová síla na horních i dolních končetinách žalobkyně symetrická, bez oslabení, cití bylo neporušené, reflexy přiměřené, taxi zvládala. Stála a chodila jistě, bez nápadností.
18. Posudková komise uzavřela, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu prvního stupně. Vyložila, že ke dni 13. 4. 2023 nedošlo k posudkově významnému zlepšení psychického stavu z důvodu poruchy osobnosti, invalidita prvního stupně trvala od 5. 3. 2021 bez přerušení. Žalobkyně byla schopna vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na duševní schopnosti, v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Byla schopna vykonávat fyzicky a psychicky nenáročné jednoduché činnosti bez zvýšeného tlaku na výkon a časově limitovaných úkolů, nejlépe na zkrácený pracovní úvazek nebo v chráněné dílně.
19. Žalobkyně uvedla, že se s posudkovým hodnocením ztotožňuje, žalovaná se k posudku posudkové komise nevyjádřila.

Posouzení věci soudem

20. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích uplatněných žalobních bodů vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
21. Podle § 38 zákona o důchodovém pojištění *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.*

22. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %*.
23. Podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně*.
24. Nárok na invalidní důchod je podmíněn zdravotním stavem pojištěnce, a rozhodnutí je proto závislé na odborném lékařském posouzení. Soud předesílá, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám.
25. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise jako orgány Ministerstva práce a sociálních věcí. Tento posudek soud hodnotí podle zásad § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, čj. 4 Ads 13/2003-54, č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20).
26. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, čj. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity, resp. snížení podle § 4 vyhlášky o posuzování invalidity.
27. Vzhledem k tomu, že žalobkyně zpochybnila správnost posouzení zdravotního stavu posudkovými lékaři IPZS, soud si vyžádal posudek posudkové komise, který provedl k důkazu.
28. Posudek posudkové komise dle názoru soudu splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Posudková komise v posudku ze dne 4. 6. 2025 vycházela z veškeré dostupné zdravotnické dokumentace, včetně psychiatrických nálezů a závěrů psychologických vyšetření z let 2021

až 2024, přičemž její členkou byla též lékařka z oboru psychiatrie. Závěry posudkové komise logicky navazují na závěry lékařských nálezů, které jsou v posudku podrobně rekapitulovány. Posudková komise dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, za jehož rozhodující příčinu shodně s posudkovými lékařkami IPZS označila emočně nestabilní poruchu osobnosti, hraniční typ. Posudková komise odůvodnila, že v důsledku poruchy osobnosti bylo pracovní a společenské fungování žalobkyně podstatně narušeno a rozhodující zdravotní postižení odpovídalo středně těžkému postižení podle kapitoly V (*duševní poruchy a poruchy chování*) položky 7 (*poruchy osobnosti*) písm. b (*středně těžké postižení, stavy s podstatným narušením pracovního a společenského fungování, závažné maladaptivní chování, opakované situační dekompenzace*). Poukázala na to, že opakovaně se objevující propady nálad sice nebyly těžké, ale ve svém souhrnu významně zhoršovaly běžné fungování žalobkyně. Žalobkyně opakovaně měnila práci, nikdy nenavázala trvalý partnerský vztah, nedokázala se postarat ani o jedno z dětí, měla potíže porozumět sociálním interakcím, její schopnost kontrolovat impulzy byla omezená, nedokázala se soustředit, její tolerance i vůči malé zátěži byla značně snižena a rychle se vyčerpala. Posudková komise na základě závěrů lékařských nálezů a psychologických vyšetření zdůvodnila, že v roce 2023 u žalobkyně nedošlo k posudkově významnému zlepšení ani stabilizaci stavu a nadále trvala invalidita prvního stupně. Posudková komise též odůvodnila, proč v rámci rozpětí pro danou položku (30 až 45 %) stanovila míru poklesu pracovní schopnosti o 40 %. Při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti v souladu s § 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity zohlednila též vliv dalších postižení žalobkyně, zejména postižení páteře. Posudkové hodnocení soud považuje za vnitřně konzistentní a neshledává žádné rozpory posudkového závěru s popsányými odbornými nálezy a objektivními výsledky vyšetření, z nichž posouzení vychází. Ani účastníci nevznesli proti posudku posudkové komise žádné výhrady, jimiž by jeho závěry zpochybnili, a nenavrhli doplnění dokazování zadáním doplňujícího či revizního posudku.

29. Soud tedy na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činila v době vydání napadeného rozhodnutí 40 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.
30. Žalovaná vyšla z nesprávného skutkového závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činila pouze 20 %, a v návaznosti na to nesprávně dovodila, že žalobkyně nebyla invalidní. Napadené rozhodnutí je tedy zatíženo vadou spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, která způsobila jeho nezákonnost.

Závěr a náhrada nákladů řízení

31. Soud s ohledem na výše uvedené napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).
32. Právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku, je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Mezi podklady pro nové rozhodnutí žalovaná zahrne i posudek posudkové komise ze dne 4. 6. 2025 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
33. Soud neprovedl důkazy označené žalobkyní, neboť skutkový stav byl pro účely rozhodnutí soudu dostatečně zjištěn posudkem posudkové komise. Pokud jde o lékařské zprávy, soud připomíná, že není způsobilý je po odborné stránce sám hodnotit. Odborné zprávy lékařů specialistů nemohou představovat přímý podklad rozhodnutí o dávce, ale slouží jako

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

podklad pro posouzení poklesu pracovní schopnosti pro posudkové orgány. Posudková komise měla žalobkyni předložené lékařské zprávy (z neurologie a rehabilitace) k dispozici a při posouzení zdravotního stavu žalobkyně z nich vycházela. Soud neshledal ani důvod k zadání znaleckého posudku z oboru psychiatrie či psychologie, neboť pouze lékař se specializací na posudkové lékařství disponuje odbornou kompetencí ke stanovení dominantního zdravotního postižení a míry poklesu pracovní schopnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2014, čj. 4 Ads 169/2014-27). Již na základě dostupných psychologických a psychiatrických vyšetření z let 2021 až 2024 bylo dle posudkové komise možné uzavřít, že u žalobkyně se jedná o středně těžkou poruchu osobnosti a žalobkyně byla v jejím důsledku invalidní od roku 2021 bez přerušení. Posudková komise přitom neshledala důvod vyzvat žalobkyni, aby se podrobila dalšímu odbornému vyšetření. Jak bylo výše uvedeno, žalobkyně se se závěry posudku posudkové komise ztotožnila. Pokud jde o navržený účastnický výslech, soud dodává, že posudková komise vzala v úvahu i vyjádření žalobkyně. Soud nemá odborné znalosti k tomu, aby samostatně posuzoval míru poklesu pracovní schopnosti na základě výpovědi žalobkyně. Současně je třeba připomenout, že pro určení stupně invalidity nejsou rozhodující subjektivně vnímané zdravotní obtíže, nýbrž objektivní omezení pracovní schopnosti na podkladě medicínsky doložených příčin (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2009, čj. 4 Ads 81/2009-46).

34. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla v řízení úspěch, nicméně jí žádné náklady řízení dle obsahu spisu nevznikly a ani jejich vznik netvrdila. Soud připomíná, že dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je v řízení podle soudního řádu správního vyloučeno použití § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2015, čj. 6 As 135/2015-79). Soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
35. Soud rozhodl též o odměně a náhradě hotových výdajů zástupce žalobkyně Mgr. Bronislava Čížka, advokáta, který byl žalobkyni ustanoven usnesením zdejšího soudu ze dne 28. 4. 2025, čj. 46 Ad 20/2024-51. Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. platí v takovém případě hotové výdaje a odměnu za zastupování ustanoveného zástupce stát. Výše odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů se stanoví podle § 35 odst. 2 s. ř. s. na základě vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif).
36. Ustanovenému zástupci náleží odměna za čtyři úkony právní služby, a to převzetí a přípravu zastoupení (zástupce doložil potvrzení o konané poradě), písemné podání ve věci samé ze dne 16. 6. 2025 a účast na jednání posudkové komise a účast na jednání soudu podle § 11 odst. 1 písm. b), d) a g) advokátního tarifu ve výši 4 620 Kč za úkon podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 5 advokátního tarifu. Podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu náleží ustanovenému zástupci dále náhrada hotových výdajů v paušální částce 450 Kč za každý z výše uvedených úkonů právní služby. Soud ustanovenému zástupci dále přiznal náhradu za promeškaný čas strávený cestou na jednání posudkové komise a na jednání soudu za celkem osm započatých půlhodin po 150 Kč za jednu půlhodinu (celkem tedy 1 200 Kč) podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu a náhradu cestovních výdajů podle § 13 odst. 5 advokátního tarifu, § 157 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, a § 1 písm. b) a § 4 písm. c) vyhlášky č. 475/2024 Sb. ve výši 1 877,90 Kč odpovídající náhradě jízdních

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

výdajů za dvě výše uvedené cesty na trase mezi sídlem ustanoveného zástupce a sídlem posudkové komise, respektive soudu (Kolín-Praha) a zpět osobním automobilem Škoda Octavia při vzdálenosti tam a zpět celkem 130 km, spotřebě v kombinovaném provozu 4,1 l motorové nafty na 100 km, sazbě základní náhrady 5,80 Kč/km a průměrné ceně paliva 34,70 Kč/l. Ustanovený zástupce není plátcem DPH. Odměna a náhrada hotových výdajů bude ustanovenému zástupci žalobkyně vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 24. července 2025

Lenka Oulíková v. r.
soudkyně